

Alerta social

«M'agradaria veure en les properes mobilitzacions sindicals al costat de les legítimes reivindicacions salarials i de més personal a la Generalitat»

Ahir es va fer públic que el Tribunal Suprem reconeix la competència sobre l'acollida de refugiats a la Generalitat. Abans d'avançar en el traspàs, el govern espanyol i la Generalitat hauran de negociar la partida econòmica que es calcula entre 14 i 18 milions d'euros, Catalunya atén prop de 2.200 de persones, un 10% de tots els refugiats que hi ha a Espanya. Però en aquestes xifres no hi entren els immigrants arribats il·legalment i els menors estrangers no acompanyats.

Per això, mentre la concessió de l'asil, el control de fronteres, la llei d'estrangeria, la distribució dels fluxos interns d'immigrants adults i menors no acompanyats estigui en mans de l'Estat i aquest apliqui una política d'opacitat contrària a una democràcia de qualitat, estem condemnats a què totes les variants de la immigració siguin utilitzades per interessos partidistes. Les peticions del Conseller Chakir per tal que l'Estat fes públic, per exemple, el flux de menors, no han estat correspostes. I hom comença a malpensar si el que vol el govern de Madrid és provocar un col·lapse planificat en els serveis d'acollida catalans.

Atenció, doncs, també, als propers moviments de protesta laboral del personal de les àrees bàsiques sanitàries, de les escoles, d'alguns serveis públics socials o d'ordre, perquè seran fruit de la confluència de tres vectors. El primer, les retallades asimètriques induïdes per l'Estat en aplicació de les directives europees a partir del 2010 que van carregar sobre els serveis transferits a les Comunitats autònomes.

El segon, el dèficit fiscal estructural que un any més en presentar-se les liquidacions dels anys anteriors (en aquest cas 2016) es confirma al voltant de 16.000 milions d'euros que no tornen, amb una aportació de cada català a l'estat d'un 20% superior a la mitjana, i on cada català aporta 283? més dels que acaba rebent. El tercer, el flux asimètric induït de refugiats, immigrants i menors sense acompanyament que s'envia de forma opaca cap a Catalunya.

Vull deixar clar que sense el problema u de les retallades asimètriques i encara molt més sense el problema dos del dèficit fiscal, Catalunya podria donar els serveis de justícia que mereixen els seus ciutadans i acollir generosament encara més gent de la que acull ara. Però la realitat és molt crua.

El pressupost prorrogat del 2018 tenia com a partida dedicada a l'Ensenyament no universitari 4.821 milions d'euros, per sota dels 5.317 de l'any 2010. En Salut la partida era de 8.723 milions d'euros per sota dels 9.624 de l'any 2010. I finalment en afers socials i famílies era en l'únic àmbit amb una aparent pujada, fruit de la posada en marxa de noves prestacions mal finançades: de 2.148 a 2.872 milions. I la inversió queia dels 4.890 milions del 2010 als 1.575 milions d'euros del 2017.

Per la suma dels tres factors s'ha d'entendre un creixent malestar per la pèrdua de nivell dels diversos serveis, només temperada per la gran professionalitat i sacrifici dels servidors públics. Ara bé, com a ciutadà usuari i exfuncionari públic m'agradaria veure en les properes mobilitzacions sindicals al costat de les legítimes reivindicacions salarials i de més personal a la Generalitat, el suport a aquesta per tal de lluitar conjuntament contra els tres factors claus que ens condueixen a aquest estat d'alerta social: l'espoli fiscal injust de Madrid, les retallades propiciades per un Estat que no es retalla en la mateixa proporció i per la conducció opaca de fluxos migratoris cap a Catalunya per acabar de fer implosionar el nivell dels serveis.

